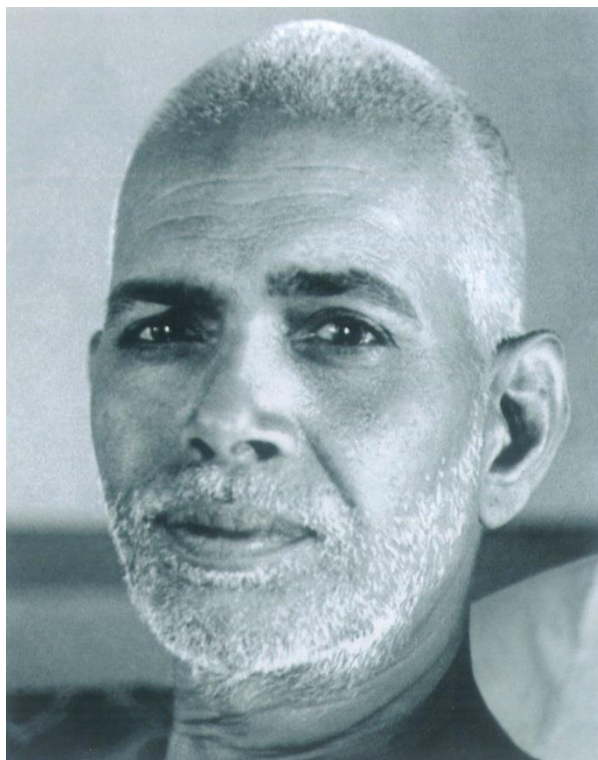

Šrí Ramana Mahářiši vypráví...

Já a ty

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

(přeloženo z knihy: *Spiritual Stories As Told By Sri Ramana Maharshi*)

Bhagaván Šrí Ramana Mahářiši

Upřímný stoupenec se zeptal Bhagavána na metody, jak si uvědomit Já (Self). Šrí Bhagaván mu jako obvykle řekl, aby v jeho otázce našel ono „já“. Po několika dalších otázkách ve stejném duchu se stoupenec otázel: „Mohu si kromě zkoumání ‚Kdo jsem já?‘ položit otázku ‚Kdo jsi ty?‘, protože má mysl může být upevněná na toho, koho považuji za Boha ve formě gurua.“

Šrí Bhagaván odpověděl: „Ať už vaše zkoumání zformulujete jakkoli, bude muset nakonec přijít k jedinému Já, k Self. Všechny tyto rozdíly mezi já a ty, mezi mistrem a žákem, jsou jen známkou lidské nevědomosti. Existuje jen toto svrchované Já. Myslet jinak je klamáním sebe sama.“

Šrí Bhagaván pak na toto téma vyprávěl následující příběh.

Zvláště poučný je příběh z *Púrán* o mudrci Ribhuovi a jeho žáku Nidaghovi.

Ačkoli Ribhu učil svého žáka nejvyšší pravdě o jediném *brahman*, o *brahman* bez čehokoli druhého, Nidagha, navzdory své vzdělanosti a svému chápání nezískal dostatečné přesvědčení, aby si učení osvojil a sledoval cestu *džňány* (poznání). Místo toho se usadil ve svém rodném městě, kde vedl náboženský život, zasvěcený dodržování tradičních náboženských rituálů.

Ale mudrc miloval svého žáka tak hluboce, jako žák uctíval svého mistra. Navzdory svému věku se Ribhu vydával do města, aby zjistil, jak dalece se Nidagha zbavil své rituálnosti. Mudr do města vstupoval v převleku, aby mohl sledovat, jak si Nidagha počíná, když neví, že jej jeho mistr pozoruje.

Při jedné také příležitosti našel Ribhu, v převleku za venkovana, Nidaghu, kterak upřeně sleduje královské procesí. Nerozpoznán měšťanem Nidaghou se prostý vesničan zeptal, co všechn ten shon okolo znamená a dozvěděl se, že uvnitř průvodu jede král.

„Ó! To je král. Jede v průvodu! Ale kde je?“ zeptal se vesničan.

„Tam na slonu,“ odpověděl Nidagha.

„Říkáte, že král je na slonovi. Ano, vidím tu dvojici,“ odpověděl vesničan, „ale kdo je král a kdo je slon?“

„Cože!“ vykřikl Nidagha. „Vidíte ty dva, ale nevíte, že člověk nahoře je král a zvíře dole že je slon? Má vůbec cenu se bavit s někým takovým jako vy?“

„Nezlobte se prosím na hlupáka, jako jsem já,“ žadonil vesničan. „Ale říkáte nahoře a dole – co to znamená?“

Nidagha to už nemohl vydržet: „Vidíš krále a slona. Jeden je nahoře a druhý dole. Ještě pořád nerozumíš, co znamená nahoře a dole?“ vybuchl Nidagha. „Jestliže viděné věci a vyřčená slova ti vysvětlí tak málo, pak tě poučí už jen čin. Sehni se a poznáš to až příliš dobře.“

Vesničan učinil, jak mu bylo řečeno. Nidagha vyskočil na jeho ramena a zvolal: „Teď je to jasné. Já jsem nahoře jako král a ty jsi dole jako slon. Už je to dost jasné?“

„Ne, ještě ne,“ zazněla tichá odpověď vesničana. „Říkáte, že jste nahoře jako král a já jsem dole jako slon. Král, slon, nahoře, dole – až sem je to jasné. Ale prosím, vysvětlete mi, co myslíte slovy já a ty?“

Když byl Nidagha náhle postaven před pozoruhodný problém, jak vysvětlit „ty“, nemluvě už o „já“, v jeho mysli se rozsvítilo. Okamžitě seskočil, padl mistrovi k nohám a řekl: „Kdo jiný, než můj ctihodný mistr Ribhu by mohl odtáhnout moji mysl od povrchnosti fyzické existence k pravému Bytí Já? Och, laskavý mistře, prosím o tvé požehnání.“